

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 230.790 van 3 april 2015
in de zaak A. 215.430/X-16.197.**

In zake : 1. Patrick CARNOTENSIS
 2. Wim LAMBRECHTS
 3. Marilou VANMUYSSEN
 4. Ellen MARES
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Tom De Gendt
 kantoor houdend te 3000 Leuven
 Sint-Geertruiabdij 8, bus 2
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de STAD BORGLOON
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Steven Michiels
kantoor houdend te 2800 Mechelen
Antwerpsesteenweg 16-18
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 31 maart 2015 strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van het besluit van de gemeenteraad van de stad Borgloon van 26 maart 2015 om conform artikel 47bis van het gemeentedecreet de procedure te starten voor de aanstelling van een nieuw college van burgemeester en schepenen.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 2 april 2015, om 11.00 uur.

Kamervoorzitter Johan Lust heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Tom De Gendt, die verschijnt voor de verzoekende partijen, en advocaten Gitte Laenen en Jonas De Wit, die *loco* advocaat Steven Michiels verschijnen voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Iris Verheven heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973

III. Feiten

3. Na de gemeenteraadsverkiezingen van 14 oktober 2012 is te Borgloon een coalitie gevormd tussen sp.a, CD&V en N-VA, die op vandaag twaalf van de eenentwintig zetels telt. De eerste drie verzoekers zijn schepenen – eerste verzoeker meer bepaald, als OCMW-voorzitter, schepenen van rechtswege. De vierde verzoekster is gemeenteraadslid en zou volgens de op 18 december 2012 aan de gemeentesecretaris overhandigde gezamenlijke akte van voordracht op 1 januari 2017 de derde verzoekster opvolgen als schepenen.

Op 15 december 2014 beslist de gemeenteraad, op voorstel van Open Vld-Stroop, tot de structurele onbestuurbaarheid van de stad. Gemotiveerd wordt wat volgt:

“Overwegende dat raadslid Eric Awouters namens de Open vld/STROOP-fractie op de gemeenteraad van 15 december 2014 het agendapunt als volgt toegelicht heeft;

Overwegende dat hij verwezen heeft naar de geheime stemming van 25 november 2014 waar de huidige meerderheid voor 3 agendapunten

gebroken werd; dat hij ook verwijst naar de motivering in de ontwerpbeslissing;

Dat hij er nog aan toevoegt dat de Loonse bevolking duidelijkheid moet krijgen en ook het personeel dat dagdagelijks moet samenwerken met het beleid of er nog een werkbare meerderheid is om Borgloon efficiënt te besturen;

Gelet op artikel 47 bis van het gemeentedecreet;

Gezien sinds de installatievergadering van de gemeenteraad op 2 januari 2013 vanuit de drie meerderheidsfracties, zijnde SPa, CD&V en NVA, regelmatig en aanhoudend interne vertrouwensbreuken via de pers werden bekendgemaakt;

Gelet op het feit dat reeds op de gemeenteraad van 26 november 2013 de meerderheid gebroken werd en het schepencollege voor haar voorstel van de gemeentelijke dotatie van de politiezone niet het vertrouwen kreeg van een meerderheid van de gemeenteraad;

Gelet op het feit dat op de gemeenteraad van 28 januari 2014 de meerderheid in de gemeenteraad opnieuw werd gebroken bij geheime stemmingen over de voorstellen van het schepencollege tot aanduiding van nieuwe bestuurders uit de meerderheidsfracties in het AGBB en dat de uitslag van deze stemmingen aantoonde dat er nauwelijks nog één derde van de gemeenteraadsleden het schepencollege steunde;

Gezien de NVA-fractie op de gemeenteraad van oktober 2014 publiekelijk heeft aangekondigd dat één lid van hun gemeenteraadsfractie uitgesloten wordt en als onafhankelijk raadslid moet gaan zetelen en gelet op het feit dat dit gemeenteraadslid volgens de voordrachtakte tot aanduiding van de schepenen, vanaf 01/01/16 toch schepen zou worden in het huidige schepencollege;

Gelet op het feit dat de op de gemeenteraad van 25 november 2014 opnieuw werd aangetoond dat het schepencollege niet het vereiste vertrouwen krijgt van een meerderheid van de raadsleden voor haar voorstellen tot aanduiding van drie nieuwe bestuurders vanuit de meerderheidsfracties in de raad van bestuur van het AGBB;

Gezien het voor een deugdelijk en efficiënt beleid in onze gemeente noodzakelijk is dat het schepencollege steeds op een volstrekte meerderheid van de gemeenteraadsleden kan rekenen, ook bij geheime stemmingen en dat duidelijk is aangetoond dat dit niet meer het geval is.”

Met een op 20 februari 2015 verzonden brief brengt de gouverneur verslag uit bij de Vlaamse regering over zijn bemiddelingsopdracht.

De gemeenteraad neemt op 26 maart 2015 kennis van het schrijven van 17 maart 2015 waarin de Vlaamse regering meedeelt dat de bemiddeling door de provinciegouverneur niet het gewenste resultaat heeft opgeleverd en dat er zich geen oplossing aandient. De gemeenteraad beslist vervolgens tot het starten van de procedure voor de aanstelling van een nieuw college van burgemeester en schepenen. Dit is de bestreden beslissing.

IV. Schorsingsvoorwaarden

4. Krachtens artikel 17, §§ 1 en 4, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid slechts worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van de akte of het reglement *prima facie* kan verantwoorden en dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is die onverenigbaar is met de behandelingstermijn van de gewone vordering tot schorsing.

V. Uiterst dringende noodzakelijkheid

Standpunt van de partijen

5. Verzoekers argumenteren, met daarbij een verwijzing naar hun stuk 6, dat de gemeenteraad van Borgloon op 7 april 2015 een nieuw college van burgemeester en schepenen zal aanstellen, wat inhoudt dat het huidige college van burgemeester en schepenen ontslagen zal worden en dat een nieuwe voordrachtsakte zal worden ingediend. Door de in het vooruitzicht gestelde besluitvorming op 7 april 2015 zullen de eerste drie verzoekers op zeer korte termijn hun ambt als schepenen verliezen en zal de vierde verzoekster op zeer korte termijn de akte van haar voordracht vervangen zien worden, waardoor zij niet het ambt van schepenen zal kunnen opnemen.

6. Volgens de nota ontbreekt de noodzakelijke spoedeisendheid en ontberen de verzoekers zelfs het vereiste belang bij de vordering. De loutere beslissing tot het opstarten van de nieuwe aanstellingsprocedure is voor hen niet griefhoudend. Het verlies van hun ambt is een puur hypothetisch nadeel, dat pas kan ontstaan ten gevolge van de nog te nemen gemeenteraadsbeslissing waarbij effectief tot de aanduiding van een nieuwe ploeg van schepenen zal worden overgegaan.

Beoordeling

7. Met de bestreden beslissing wordt de procedure voor de aanstelling van een nieuw college van burgemeester en schepenen gestart. Blijkens stuk 6 van de verzoekers is er dientengevolge daags nadien, op 27 maart 2015, een gezamenlijke akte van voordracht van de kandidaat-schepenen aan de gemeentesecretaris overhandigd met het oog op de verkiezing en eedaflegging van de nieuwe schepenen ter zitting van de gemeenteraad die daartoe met een uitnodiging van 30 maart 2015 is samengeroepen op 7 april 2015.

Dit wijst uit dat alleszins de tweede en de derde verzoeker op zeer korte termijn hun ambt van schepenen dreigen te verliezen.

In tegenstelling tot wat de verwerende partij bepleit, hoeven zij niet te wachten totdat dit imminente verlies zich daadwerkelijk in de feiten voltrokken heeft vooraleer hun voldoende belang kan worden toegemeten om dat nadeel te keer te mogen gaan en om zich daartoe van een schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid te mogen bedienen.

8. Minstens in hoofde van de tweede en de derde verzoeker is voldaan aan de voorwaarde van een uiterst dringende noodzakelijkheid.

VI. Ernstig middel

Standpunt van de partijen

9. De verzoekers voeren een enig middel aan “genomen uit de schending van artikel 47bis van het Gemeentedecreet, de materiële motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en het verbod op machtsafwending als algemene beginselen van behoorlijk bestuur”.

Zij betogen onder meer dat het bestreden besluit steunt op en een uitvloeisel is van de beslissing van de gemeenteraad van de stad Borgloon

van 15 december 2014 waarbij de structurele onbestuurbaarheid van de gemeente wordt vastgesteld, welk besluit echter onwettig is aangezien het uitgaat van een zogenaamde structurele onbestuurbaarheid “zonder dat hiervoor een draagkrachtige motivering voorhanden is”.

In een *eerste onderdeel* worden de “redenen die de structurele onbestuurbaarheid van de gemeente zouden aantonen” als volgt tegengesproken:

- De uitslag van de geheime stemming van 25 november 2014 betreft drie gelijkaardige agendapunten over het ontslag van telkens één bestuurder van het autonoom gemeentebedrijf Borgloon en de voordracht van een nieuwe bestuurder. Het autonoom gemeentebedrijf is een afzonderlijke rechtspersoon en eventuele bestuursproblemen bij het autonoom gemeentebedrijf zijn te onderscheiden van bestuursproblemen bij de stad. Het argument met betrekking tot de geheime stemming op de gemeenteraad van 28 januari 2014 houdt met hetzelfde meningsverschil verband.
- Er zijn minder drastische manieren om de bevolking en het personeel duidelijkheid te verschaffen of er nog een werkbare meerderheid is. Het argument miskent de finaliteit van artikel 47*bis* van het gemeentedecreet.
- De regelmatige en aanhoudende interne vertrouwensbreuken zijn onvoldoende concreet omschreven.
- De stemming van 26 november 2013 over het voorstel van de gemeentelijke dotatie aan de politiezone heeft niet zozeer te maken met onenigheid binnen de meerderheid, maar met onenigheid tussen de gemeenten. Daarenboven staat een politiezone als bestuur los van de stad Borgloon.
- De uitsluiting van een raadslid uit de N-VA-fractie is geen bewijs van een structurele onbestuurbaarheid van de gemeente: “Decretaal is in de mogelijkheid voorzien dat een gemeenteraadslid als onafhankelijke zetelt.”
- Niet een “deugdelijk en efficiënt beleid” is de toetsingsnorm die artikel 47*bis* gemeentedecreet hanteert, maar de “structurele onbestuurbaarheid”. Tegenover de paar agendapunten waaraan in de gemeenteraadsbeslissing van 15 december 2014 gerefereerd wordt, staan de vele agendapunten die de gemeenteraad in 2013 en 2014 in verband met alle mogelijke diverse aspecten inzake het gemeentebestuur heeft behandeld. Ook het college van burgemeester en

schepenen heeft in 2013 en 2014 ononderbroken zijn activiteiten kunnen voortzetten, zonder dat er ooit fundamentele meningsverschillen zijn geweest.

10. In de nota wijst de verwerende partij er in de eerste plaats op dat de gemeenteraad in verband met de vaststelling van de structurele onbestuurbaarheid over een ruime discretionaire bevoegdheid beschikt, waartegenover “een marginale rechterlijke controle” staat. Volgens haar heeft de gemeenteraad niet “kennelijk onredelijk gehandeld [...], in die zin dat geen enkele andere gemeente in dezelfde omstandigheden tot de structurele onbestuurbaarheid zou besluiten”.

In de tweede plaats meent de verwerende partij dat het hele middel onontvankelijk is omdat er tevens, in het vijfde middelonderdeel, machtsafwijking in wordt aangevoerd.

Voorts betoogt de verwerende partij met betrekking tot de motieven van de gemeenteraadsbeslissing van 15 december 2014 in haar antwoord met betrekking tot het eerste middelonderdeel in essentie wat volgt:

- Het autonoom gemeentebedrijf Borgloon draagt een politieke bestuurs- en beleidsfunctie in het gemeentelijk bestel. Het kan dan ook niet worden bijgevalen dat eventuele bestuursproblemen bij het autonoom gemeentebedrijf te onderscheiden zijn van eventuele bestuursproblemen bij de stad.
- Een redelijk denkend overheidspersoon mag uit een gebrek aan duidelijkheid omtrent de politieke toestand bij de bestuursonderhorige, minstens uit de onmogelijkheid voor het politieke bestuur om in duidelijkheid te voorzien, besluiten “dat men zich geconfronteerd ziet met de instabiliteit in het college van burgemeester en schepenen en dat het schepencollege niet meer kan rekenen op de steun van een meerderheid van de gemeenteraadsleden”.
- Een vertrouwensbreuk, in het bijzonder de uitlatingen van de meerderheidsfracties in de pers, kan wel degelijk leiden tot structurele onbestuurbaarheid.
- Niet bijgevalen wordt dat het afwijzen “door een meerderheid van de gemeenteraad” van de gemeentelijke dotatie aan de politiezone te onderscheiden

is van bestuursproblemen bij de stad. Een politiezone draagt een politieke bestuurs- en beleidsfunctie die onlosmakelijk is verbonden met het gemeentelijk bestel.

- Kennelijk waren de politieke meerderheidsfracties in de gemeenteraad van 28 januari 2014 nog altijd niet tot een vergelijk gekomen over de aanduiding van nieuwe bestuurders in het autonoom gemeentebedrijf, “wat de structurele aard van de meningsverschillen des te meer bevestigt”.

- De uitsluiting van een gemeenteraadslid uit de N-VA-fractie kan ertoe doen besluiten dat er instabiliteit in het college van burgemeester en schepenen is en dat het college niet meer kan rekenen op de steun van een meerderheid van de gemeenteraadsleden.

- Het is een valabele en gangbare stelling in de politieke en bestuurlijke besluitvormingsprocedés dat het voor een deugdelijk en efficiënt beleid noodzakelijk is dat het schepencollege steeds op een volstrekte meerderheid van de gemeenteraadsleden kan rekenen.

Ten slotte bewijst het feit dat de gemeenteraad en het schepencollege nog beslissingen nemen, niet dat er geen structurele onbestuurbaarheid is. Ten andere loopt het met de opgesomde realisaties niet zoals voorgesteld wordt: er is nog geen budget voor de vieringen rond duizend jaar Borgloon, de nieuwe sociale campus is er niet, ook in het dossier van de stroopfabriek is er geen vooruitgang, en de omvangrijke lijst van uitgestelde punten op het college van burgemeester en schepenen toont ontegensprekelijk aan dat de gemeente een structureel bestuursprobleem kent.

Beoordeling

11. Aangezien de verzoekers ter terechtzitting afstand doen van het middelonderdeel waarin machtsafwending wordt aangevoerd, is de exceptie van onontvankelijkheid die de verwerende partij in verband hiermee inroept, zonder voorwerp geworden.

12. De verzoekers stellen de vraag aan de orde of de verwerende partij op 15 december 2014 – op het eerste gezicht – al dan niet onwettig heeft gehandeld door te beslissen tot de structurele onbestuurbaarheid van de gemeente, welke onwettigheid in voorkomend geval de onwettigheid van de bestreden beslissing meebrengt.

13. Overeenkomstig de artikelen 60, respectievelijk 47 van het gemeentedecreet, wordt de burgemeester principieel benoemd voor een periode van zes jaar en worden ook de schepenen in beginsel verkozen voor een periode van zes jaar. Het artikel 47bis voorziet in een correctief daarop dat toelaat de burgemeester en de schepenen voortijdig te vervangen door een nieuw college van burgemeester en schepenen.

Luidens het artikel 47bis kan de gemeenteraad, bij volstrekte meerderheid van stemmen, de structurele onbestuurbaarheid van de gemeente vaststellen. Op grond van de kennisgeving daarvan geeft de Vlaamse regering aan de provinciegouverneur een bemiddelingsopdracht. Als de Vlaamse regering vaststelt dat de bemiddeling van de gouverneur mislukt is en er zich geen oplossing aandient, brengt ze de gemeenteraad daarvan op de hoogte. In dat geval kan de gemeenteraad de procedure starten voor de aanstelling van een nieuw college van burgemeester en schepenen. De gemeenteraad brengt de Vlaamse regering onmiddellijk op de hoogte, waarna de Vlaamse regering de burgemeester ontslaat. De verkiezing en installatie van de nieuwe schepenen, met uitzondering van de schepen van rechtswege, gebeurt op basis van een gezamenlijke akte van voordracht. De raad voor maatschappelijk welzijn kan eveneens overgaan tot de installatie van een nieuwe voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn die tevens schepen van rechtswege is.

Nog volgens het artikel kunnen de vaststelling van de structurele onbestuurbaarheid en de aanstelling van een nieuw college van burgemeester en schepenen in toepassing ervan niet gebeuren in spoedeisende gevallen zoals vermeld in artikel 29 van het gemeentedecreet en evenmin in de periode van twaalf maanden voor de dag van de verkiezingen vóór de volledige

vernieuwing van de gemeenteraden. De aanstelling van een nieuw college van burgemeester en schepenen na vaststelling van de structurele onbestuurbaarheid kan slechts eenmaal per bestuursperiode gebeuren.

14. Bij het zoeken naar wat er onder een “structurele onbestuurbaarheid” moet worden verstaan, past het acht te slaan op de verklaringen die de bevoegde minister tijdens de parlementaire voorbereiding aflegde en die ervan doen blijken dat niet het geval wordt beoogd van “een dissidente schepen of een split van een meerderheidspartij waarbij de gemeente bestuurbaar blijft”, maar wel uitzonderlijke gevallen van blokkering, als daar zijn het geval van de gemeente “die drie jaar op rij met voorlopige twaalfden werkt en dus geen begroting meer rond krijgt” of van een gemeente “waar het college het permanent en langdurig niet eens geraakt” (verslag namens de commissie, *Parl.St.* VI.Parl. 2011-2012, nr. 1467/14, 15 en 24).

Ook de voorwaarden en modaliteiten waarin de decreetgever bij de toepassing van de procedure *ex* artikel 47*bis* van het gemeentedecreet heeft voorzien, zijn dienstig bij de interpretatie van wat onder “structurele onbestuurbaarheid” moet worden verstaan. In dit verband is de vaststelling veelbetekenend dat de decreetgever uitdrukkelijk heeft uitgesloten dat meer dan één keer tot de aanstelling van een nieuw college na vaststelling van de structurele onbestuurbaarheid wordt overgegaan. Het zet ertoe aan om de structurele onbestuurbaarheid niet te licht op te vatten en niet te grif aan te nemen dat er om die reden aanleiding toe is een nieuw college aan te stellen, opdat de gemeente niet haar ene mogelijkheid tot aanstelling van een nieuw college op grond van artikel 47*bis* van het gemeentedecreet verbeurt wíjl zij zich later misschien met een nog veel pregnanter bestuursblokkering geconfronteerd zal zien.

15. De conclusie in de huidige stand van de procedure is dan ook dat de regeling van het artikel 47*bis* opgevat is als een uitzonderlijke procedure die met zeer grote omzichtigheid moet worden toegepast. En dat er van een “structurele onbestuurbaarheid” in de zin van die bepaling alleen sprake is

wanneer het bestuur van de gemeente duurzaam onmogelijk blijkt of op zwaarwichtige punten spaak loopt.

16. Net als alle administratieve rechtshandelingen, moet ook de gemeenteraadsbeslissing waarin de structurele onbestuurbaarheid van de gemeente wordt vastgesteld, berusten op motieven die haar kunnen verantwoorden.

Komt het weliswaar, zoals de verwerende partij op goede grond opmerkt, de Raad van State niet toe “zijn appreciatie ter zake in de plaats te stellen van die van de bevoegde overheid”, het behoort wel tot zijn opdracht als wettigheidsrechter om er toezicht op uit te oefenen of de verwerende partij naar recht, inbegrepen naar redelijkheid, tot haar besluit is gekomen.

In dat licht beperkt, hierna, de Raad van State zich ertoe te onderzoeken of de in de gemeenteraadsbeslissing van 15 december 2014 aangevoerde motieven voldoende vaststaan, relevant zijn en redelijkerwijze doen aannemen dat er een ernstige en permanente obstructie van het bestuur van de gemeente is. Geen aandacht wordt besteed aan de argumenten die de verwerende partij ter staving van de structurele onbestuurbaarheid bijbrengt in haar nota, maar die niet in de gemeenteraadsbeslissing zelf tot vaststelling van de structurele onbestuurbaarheid ter sprake komen.

17. Voortgaande op de formele motivering van de gemeenteraadsbeslissing van 15 december 2014 tot vaststelling van de structurele onbestuurbaarheid, worden op het eerste gezicht daartoe als enige harde, concrete feiten aangevoerd, stemmingen in de gemeenteraad van 26 november 2013, 28 januari 2014 en 25 november 2014.

Tijdens de gemeenteraad van 26 november 2013 resulteerde de stemming over de dotatie voor de politiezone voor het jaar 2014 in negen ja-stemmen, negen neen-stemmen en één onthouding. Dit is geen afwijzing van de dotatie aan de politiezone “door een meerderheid van de gemeenteraad”, zoals

de verwerende partij meent, noch lijkt het als zodanig direct verband te houden met de bestuurbaarheid van, welbepaald, de stad Borgloon. De politiezone kanton Borgloon (Alken-Borgloon-Heers-Kortesseem-Wellen) staat als bestuur los van de stad Borgloon.

De geviseerde stemmingen tijdens de zittingen van de gemeenteraad van twee en twaalf maanden later, namelijk van 28 januari 2014 en 25 november 2014, dan weer, betreffen de pogingen tot vervanging van, in totaal, drie verschillende bestuurders van het autonoom gemeentebedrijf Borgloon, naar het zich laat aanzien omdat zij met hun partijen (sp.a en N-VA) in aanvaring kwamen. De vervangingen werden niet goedgekeurd. In welk opzicht die niet-goedkeuring – en dus de voortzetting door de oorspronkelijke bestuurders van hun mandaat in het autonoom (!) gemeentebedrijf – vermag te staven dat de gemeente niet meer bestuurd wordt of zou kunnen worden, maakt de verwerende partij vooralsnog niet duidelijk.

18. Wat vervolgens als motieven voor de vaststelling van de structurele onbestuurbaarheid rest, zijn “interne vertrouwensbreuken” waarover de media berichtten, de aangekondigde uitsluiting van een gemeenteraadslid uit de N-VA-fractie, en de noodzaak aan duidelijkheid voor de bevolking en het personeel of er nog een werkbare meerderheid is, begrijp: of er de zekerheid is “dat het schepencollege steeds op een volstrekte meerderheid van de gemeenteraadsleden kan rekenen”.

Gewis komt het een deugdelijk en efficiënt beleid ten goede dat het schepencollege steeds op een volstrekte meerderheid van de gemeenteraadsleden kan rekenen. Maar voor een vaststelling van de structurele onbestuurbaarheid in de zin van artikel 47*bis* van het gemeentedecreet is het beweerde ontbreken van duidelijkheid en zekerheid hierover alleen relevant in zoverre het zich ook daadwerkelijk vertaald heeft in, of gepaard is gegaan met, concrete feiten die redelijkerwijze doen aannemen dat het bestuur van de gemeente op vaste, blijvende wijze verlamd is of zeer ernstig ontregeld.

Hetzelfde geldt de zogenaamde interne vertrouwensbreuken tussen de meerderheidsfracties. Reeds eerder, in het arrest nr. 229.846 van 16 januari 2015, oordeelde de Raad van State dat een “vertrouwensbreuk” geen toverwoord is dat uit zichzelf een feitelijke, blijvende onbestuurbaarheid van de gemeente aannemelijk maakt, maar dat die structurele onbestuurbaarheid vóór alles een feitelijke aangelegenheid lijkt die met voorbeelden uit de praktijk van het bestuur van de gemeente moet worden bewezen.

Als gezien, leveren de in vorig randnummer vermelde stemmingen tijdens de gemeenteraadszittingen van 26 november 2013, 28 januari 2014 en 25 november 2014, op het eerste gezicht geen dergelijke bewijzen op. Dat lijkt nog minder het geval met het loutere feit dat de N-VA-fractie aankondigde dat zij een gemeenteraadslid uit de fractie zou zetten, gemeenteraadslid dat normaal vanaf 1 januari 2016 schepen zal worden.

Ook zonder het gemeenteraadslid blijft de bestuurscoalitie in principe over twaalf van de eenentwintig zetels beschikken. Dat het gemeenteraadslid in de toekomst schepen wordt, kan bezwaarlijk reeds een actuele onbestuurbaarheid verantwoorden.

19. Noch afzonderlijk, noch tezamen beschouwd, lijken de gegevens die in de gemeenteraadsbeslissing van 15 december 2014 worden aangevoerd een beroep op de regeling van het artikel 47*bis* van het gemeentedecreet te kunnen wettigen en namelijk te kunnen verantwoorden dat de gemeenteraad op goede grond, binnen de grenzen van de redelijkheid, heeft beslist dat er in de stad Borgloon sprake is van een “structurele onbestuurbaarheid” in de strikte en strenge zin waarin dat begrip naar het voorlopig oordeel van de Raad van State moet worden opgevat.

Die onwettigheid tast het bestreden besluit van 26 maart 2015 aan dat immers door de gemeenteraadsbeslissing van 15 december 2014 is voorbereid en erop voortbouwt.

20. Het besproken middelonderdeel is ernstig. Ook de tweede cumulatieve voorwaarde voor een schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid is vervuld.

BESLISSING

De Raad van State beveelt de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van het besluit van de gemeenteraad van de stad Borgloon van 26 maart 2015 om conform artikel 47bis van het gemeentedecreet de procedure te starten voor de aanstelling van een nieuw college van burgemeester en schepenen.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van drie april 2015, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Johan Lust,	kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Astrid Truyens,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Astrid Truyens

Johan Lust